

INFORMACJE DODATKOWE I OBJAŚNIAJĄCE

I. Informacje ogólne

1. Stalprodukt Spółka Akcyjna z siedzibą w Bochni przy ulicy Wygoda 69 zarejestrowana jest przez Sąd Rejonowy dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie w Krajowym Rejestrze Sądowym Przedsiębiorstw pod numerem KRS 0000055209. Podstawowym przedmiotem działalności Spółki jest produkcja wyrobów płaskich walcowanych na zimno wg PKD 2432Z.
2. Stalprodukt S.A. powstał w dniu 1.07.1991 r. w procesie restrukturyzacji Huty im. Tadeusza Sendzimira (obecnie oddział ArcelorMittal Poland S.A.), wykorzystując nowatorską ścieżkę prywatyzacji. Spółka rozpoczęła działalność w dniu 1.07.1992 r. z 60-proc. udziałem pracowników oraz 40-proc. udziałem Huty im. Tadeusza Sendzimira w Krakowie. Z chwilą rozpoczęcia działalności Spółka przejęła odpłatnie od HTS zapasy materiałów, produkcji w toku i wyrobów gotowych oraz wyposażenie i przedmioty nietrwale byłego Zakładu Przetwórstwa Hutniczego HTS. W latach 1995-1996 Spółka wykupiła całość dzierżawionego majątku od Huty T. Sendzimira, w tym prawo wieczystego użytkowania gruntów, budynki, budowle, maszyny i urządzenia.

Akcje Spółki wprowadzone zostały do obrotu publicznego, a następnie giełdowego. Są one notowane na Warszawskiej Giełdzie Papierów Wartościowych od 6.08.1997 r.

3. Spółka jest producentem wysoko przetworzonych wyrobów ze stali, tj. blach i taśm elektrotechnicznych transformatorowych, kształtowników giętych na zimno, blach arkuszowych oraz taśm gorąco i zimno walcowanych, ochronnych barier drogowych i rdzeni toroidalnych.
Wydziały produkcyjne zlokalizowane są w Bochni, Krakowie i Tarnowie. Znaczna część produkcji trafia na rynki eksportowe, w tym głównie do krajów Unii Europejskiej.
Sprzedaż produktów prowadzona jest bezpośrednio przez Spółkę oraz poprzez ogólnopolską sieć dystrybucji, z oddziałami zlokalizowanymi w całym kraju, a kierowana przez spółkę zależną Stalprodukt-Centrostal Kraków Sp. z o.o. z siedzibą w Bochni.
4. Czas trwania działalności Spółki nie jest oznaczony.
5. Sprawozdanie finansowe prezentowane jest za rok 2012 r., a porównywalne dane finansowe za rok 2011.
6. Walutą funkcjonalną, jako podstawową walutą środowiska ekonomicznego, w którym działa Spółka, jest złoty polski. Waluta ta jest równocześnie walutą prezentacji w sprawozdaniu finansowym.
7. W okresie sprawozdawczym Zarząd Spółki stanowili: Piotr Janeczek Prezes Zarządu – Dyrektor Generalny, Antoni Noszkowski Członek Zarządu – Dyrektor Finansowy i Józef Ryszka Członek Zarządu – Dyrektor Marketingu.

8. W skład Rady Nadzorczej w okresie sprawozdawczym wchodził: Stanisław Kurnik-Przewodniczący, Maria Sierpińska - Z-ca Przewodniczącego, Kazimierz Szydłowski - Sekretarz, Janusz Bodek, Augustine Kochuparampil, Sanjay Samaddar i Tomasz Plaskura.
9. W skład przedsiębiorstwa Spółki nie wchodziły wewnętrzne jednostki organizacyjne sporządzające samodzielnie sprawozdania finansowe.
10. Stalprodukt S.A. stanowi jednostkę dominującą i sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe.
11. Sprawozdanie zostało sporządzone przy założeniu kontynuacji działalności gospodarczej jednostki, a żadne okoliczności nie wskazują na zagrożenie kontynuowania tej działalności.
12. Od 1 stycznia 2005 roku Stalprodukt S.A., jako emitent papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu, zgodnie z Ustawą o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku (tekst jednolity Dz. U. z 2009 roku, Nr 152, poz. 1223 z późniejszymi zmianami) i na podstawie uchwały WZA z dnia 30 czerwca 2005 roku, sporządza jednostkowe sprawozdanie finansowe zgodnie z MSSF przyjętymi przez Unię Europejską oraz związanymi z nimi interpretacjami ogłoszonymi w formie rozporządzeń Komisji Europejskiej. Spółka zastosowała MSSF1 „Zastosowanie międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej po raz pierwszy” w sprawozdaniu rocznym za rok zakończony dnia 31 grudnia 2005 roku. Dniem przejścia na MSSF był 1 stycznia 2004 roku. Niniejsze sprawozdanie finansowe sporządzone zostało we wszystkich istotnych aspektach zgodnie z zasadami MSFF, a w zakresie nieuregulowanym powyższymi standardami, zgodnie z wymogami ustawy z 29 września 1994 r o rachunkowości (Dz.U. z 2009 r. Nr 152 poz.1223 z późniejszymi zmianami) oraz zgodnie z wymogami określonymi w Rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 19 lutego 2009 roku w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych oraz warunków uznawania za równoważne informacji wymaganych przepisami prawa państwa nie będącego państwem członkowskim (Dz.U. z 2009 r. Nr 33 poz. 259).
13. Przedstawione sprawozdanie finansowe i porównywalne dane finansowe uwzględniają zalecenia podmiotu uprawnionego do badania.

II. Stosowane zasady (polityka) rachunkowości

1. Od 1.01.2005 r. Spółka stosuje zasady (politykę) rachunkowości, w tym metody wyceny aktywów i pasywów, a także przychodów i kosztów, ustalania wyniku finansowego oraz sporządzania sprawozdań finansowych, zgodnie z MSSF, przyjętymi przez Unię Europejską, a w przypadkach nieuregulowanych w MSSF w oparciu o ustawę o rachunkowości.
Dla jasnego i pełnego zrozumienia niniejszego sprawozdania finansowego prezentujemy poniżej podstawowe zasady wyceny aktywów i pasywów, pomiaru wyniku finansowego oraz inne zasady rachunkowości przyjęte przez Spółkę.

1.1. Aktywa trwałe

a/ na dzień przejścia na standardy międzynarodowe, zgodnie z MSSF1 „Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy” Spółka przyjęła wycenę użytkowanych dotychczas rzeczowych aktywów trwałych w wartości

godziwej i zdecydowała stosować tę wartość jako oczekiwany (domniemany) koszt na ten dzień. Przeszacowania dokonano we własnym zakresie z udziałem służb technicznych, w oparciu o własną wiedzę techniczną i rynkową, z uwzględnieniem dotychczasowego okresu użytkowania środków, stopnia ich zużycia, dokonanych ulepszeń, modernizacji i remontów. Dla użytkowanych w Spółce przed dniem przejścia na MSSF rzeczowych aktywów trwałych przyjęto następujące okresy użytkowania i stawki amortyzacyjne: budynki 20 lat (5%), budowle 10 lat (10%), kotły 5 lat (20%), maszyny i urządzenia ogólnego stosowania 5 lat (20%), maszyny i urządzenia hutnicze 10 lat (10%) oraz pozostałe urządzenia techniczne 5 lat (20%).

b/ różnicę (nadwyżkę) z tytułu początkowej aktualizacji wyceny (przeszacowania) odniesiono na kapitał własny, jako zysk zatrzymany.

c/ pozycje rzeczowych aktywów trwałych, kwalifikujących się do ujęcia jako składnik aktywów, początkowo (w momencie przyjęcia do użytkowania) wycenia się wg ceny nabycia lub kosztu wytworzenia.

Wartość początkowa rzeczowych aktywów trwałych obejmuje ich cenę nabycia powiększoną o wszystkie koszty bezpośrednio związane z zakupem i przystosowaniem składnika majątku do stanu zdatnego do użytkowania.

Wartość początkowa środków trwałych podlega podwyższeniu o wartość nakładów poniesionych na ich ulepszenie (przebudowa, rozbudowa, rekonstrukcja, modernizacja).

d/ po początkowym ujęciu pozycji rzeczowych aktywów trwałych jako składnika aktywów, w bilansie wykazuje się je według modelu kosztu tj. ceny nabycia lub kosztu wytworzenia pomniejszonych o kwotę zakumulowanej amortyzacji i ewentualnych zakumulowanych odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości. Pomniejszenie o umorzenie nie dotyczy gruntów własnych w stosunku do których nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych.

e/ każda część składowa pozycji rzeczowych aktywów trwałych, której cena nabycia lub koszt wytworzenia jest istotny w porównaniu z ceną nabycia lub kosztem wytworzenia całej pozycji, a okres ekonomicznego użytkowania tej części różni się znacząco od przewidywanego okresu użytkowania całej pozycji, jest amortyzowana osobno.

f/ środki trwałe o jednostkowej wartości początkowej do 3 500 zł, amortyzuje się jednorazowo, odpisując w koszty ich wartość w momencie przekazania do użytkowania.

g/ pozostałe środki trwałe względnie ich odrębne i istotne części składowe amortyzowane są metodą liniową w oparciu o stawki szacowane na podstawie przewidywanego okresu ich użytkowania z uwzględnieniem wartości rezydualnej, o ile jest to kwota istotna. Wartość rezydualna to szacowana kwota jaką jednostka uzyskalaby z tytułu zbycia składnika aktywów, po odjęciu szacowanych kosztów zbycia, gdyby składnik ten był już w wieku i stanie oczekiwanym po zakończeniu okresu użytkowania. Dla dotychczas używanych środków trwałych Spółka nie rozpoznała istotnych wartości rezydualnych. W zakresie nowych inwestycji dotyczących maszyn i urządzeń Spółka przyjmuje okres ich ekonomicznej użyteczności 10 – 20 lat.

Stawki amortyzacyjne podlegają corocznej weryfikacji pod względem ich zgodności z okresem ekonomicznego użytkowania środków trwałych. Weryfikacji podlegają również ewentualne wartości rezydualne środków trwałych.

h/ środki trwałe w budowie są wyceniane w wysokości ogółu kosztów powstających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem, pomniejszonych o ewentualne odpisy z tytułu utraty wartości. Środki trwałe w budowie nie są amortyzowane do momentu zakończenia ich budowy i oddania do użytkowania.

i/ koszty remontów kapitalnych środków trwałych są aktywowane i amortyzowane w okresach równym cykлом remontowym. Koszty bieżącego utrzymania środków trwałych i ich konserwacji wpływają na wynik finansowy okresu, w którym zostały poniesione.

j/ wartości niematerialne są rozpoznawane, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że w przyszłości spowodują wpływ korzyści ekonomicznych do Spółki, które mogą być bezpośrednio powiązane z tymi aktywami. Wykazuje się je w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia pomniejszonych o umorzenie i łączną kwotę ewentualnych odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości. Amortyzuje się je metodą liniową przez okres ich użytkowania, który powinien być ustalony w sposób wiarygodny. Wartości niematerialne o nieokreślonym okresie użytkowania nie podlegają amortyzacji, ale testom na utratę wartości. Na dzień bilansowy okres użytkowania wartości niematerialnych podlega weryfikacji.

Do wartości niematerialnych Spółka zalicza także wydatki poniesione na nabycie prawa wieczystego użytkowania gruntów. Ponieważ prawo to, podobnie jak grunty nie traci na wartości oraz posiada nieokreślony okres użytkowania, nie podlega amortyzacji i umorzeniu.

k/ w przypadku wystąpienia przesłanek wskazujących na możliwość utraty wartości posiadanych składników rzeczowego majątku trwałego i wartości niematerialnych, przeprowadzany będzie test na utratę wartości, a ustalone kwoty odpisów aktualizujących obniżą wartość bilansową aktywów, którego dotyczą i odniesione zostaną w rachunek zysków i strat. Wysokość odpisów aktualizujących ustala się jako nadwyżkę wartości bilansowej tych składników nad ich wartością odzyskiwalną. Wartość odzyskiwalna odpowiada wyższej z następującej wartości: ceny sprzedaży netto lub wartości użytkowej mierzonej generowanymi przepływami pieniężnymi danego składnika aktywów lub ośrodka wypracowującego środki pieniężne, dyskontowanymi do wartości bieżącej przy zastosowaniu stopy dyskontowej odzwierciedlającej aktualne ceny rynkowe wartości pieniądza w czasie oraz ryzyka związanego z danym składnikiem aktywów. Kwoty ujętych odpisów aktualizujących ulegają odwróceniu w przypadku ustąpienia przyczyn ich utworzenia. Skutki odwrócenia odpisów odnoszone są w rachunek zysków i strat na pozostałe przychody operacyjne.

l/ pożyczki i należności długoterminowe wycenia się wg skorygowanej ceny nabycia (zamortyzowanego kosztu) z zastosowaniem metody efektywnej stopy procentowej, z zachowaniem zasady istotności. Zrealizowane zyski i straty z tytułu zmian ich wartości ujmuje się w rachunku zysków i strat w okresie w którym powstały.

ł/ nieruchomości inwestycyjne (środki trwałe dzierżawione) wyceniane są tak jak środki trwałe według modelu kosztu, tj. cen nabycia lub kosztu wytworzenia pomniejszonych

o kwotę zakumulowanej amortyzacji (umorzenia) i zakumulowanych odpisów z tytułu utraty wartości.

m/ długoterminowe aktywa finansowe (udziały, akcje) wycenia się w cenach nabycia pomniejszonych o utratę ich wartości.

1.2. Aktywa obrotowe

a/ zapasy - wycenia się wg rzeczywistych cen nabycia lub kosztu wytworzenia, nie wyższych od ich wartości realizacji netto (cen sprzedaży netto). Wartość realizacji netto jest to szacowana cena sprzedaży dokonywanej w toku zwykłej działalności gospodarczej, pomniejszona o szacowane koszty ukończenia składnika zapasów oraz koszty niezbędne do doprowadzenia sprzedaży do skutku.

Wartość rozchodu wycenia się wg cen tych składników, które najwcześniej nabyto (zasada FIFO „pierwsze weszło - pierwsze wyszło”).

Koszt wytworzenia wyrobów gotowych i produkcji w toku zawiera koszt bezpośrednich materiałów, robocizny i innych kosztów, a także odpowiedni narzut pośrednich kosztów produkcji ustalony przy założeniu normalnego wykorzystania mocy produkcyjnych, z wyłączeniem kosztów finansowania zewnętrznego.

Do kosztów wytworzenia produktu nie zalicza się kosztów:

- * wynikających z niewykorzystanych zdolności produkcyjnych i strat produkcyjnych,
- * ogólnego zarządu, nie związanych z doprowadzaniem produktu do postaci i miejsca, w jakich się znajduje na dzień wyceny.

Wszelkie odpisy wartości zapasów do poziomu wartości netto możliwej do uzyskania oraz wszelkie straty w zapasach ujmuje się jako koszt operacyjny okresu, w którym odpis lub strata miały miejsce. W przypadku ustania okoliczności, które spowodowały obniżenie wartości zapasów lub w przypadku istnienia wyraźnych dowodów zwiększenia wartości realizacji netto, następuje przywrócenie kwoty dokonanego uprzednio odpisu (odwrócenie odpisu). Kwota odpowiadająca przywróceniu wartości zapasów ze względu na wzrost wartości realizacji netto, ujmowana jest jako zmniejszenie kosztów zapasów uznanych w rachunku zysków i strat w okresie, w którym nastąpiło przywrócenie wartości. Spółka prowadzi ewidencję ilościowo wartościową materiałów. Dopuszcza się odpisywanie w koszty zakupów materiałów z pominięciem ewidencji ilościowo – wartościowej, pod warunkiem że materiały te zostaną przekazane do zużycia natychmiast po ich zakupie.

Części zamienne do maszyn i urządzeń o długotrwałym okresie użytkowania prezentuje się w bilansie w poz. rzeczowych aktywów trwałych.

b/ należności i roszczenia krótkoterminowe z tytułu dostaw i usług - ujmuje się wg kwot pierwotnie zafakturowanych z uwzględnieniem odpisów na należności nieściągalne, obciążających pozostałe koszty operacyjne. Wyrażone w walutach obcych należności wycenia się na dzień bilansowy wg średniego kursu na ten dzień, przyjmując do wyceny kursy tego banku, w którym Spółka posiada największe obroty dewizowe. Natomiast transakcje w walutach obcych wyceniane są po kursie natychmiastowego wykonania na dzień zawarcia transakcji. Powstałe w wyniku wyceny różnice kursowe ujmuje się w rachunku zysków i strat okresu, w którym powstają (przychody /koszty finansowe). Zgodnie z przyjętymi zasadami (polityką) rachunkowości Spółka tworzy odpisy aktualizujące na:

- należności krajowe nie zapłacone w ciągu 6-ciu miesięcy oraz na należności eksportowe powyżej 9-ciu miesięcy,
- należności sporne oraz dotyczące postępowań likwidacyjnych i upadłościowych, a także układowych i ugodowych,
- odsetki od należności, naliczone a nie zapłacone.

c/ środki pieniężne i ich ekwiwalenty – obejmują środki pieniężne w banku i w kasie, lokaty krótkoterminowe oraz inne instrumenty o wysokim stopniu płynności.

Wycenia się je według wartości nominalnej. Wyrażone w walutach obcych środki pieniężne wycenia się na dzień bilansowy po kursie zamknięcia, stanowiącym natychmiastowy kurs wymiany. Powstałe w związku z tym różnice kursowe zalicza się do przychodów lub kosztów finansowych.

1.3. Kapitał własny Spółki obejmuje: kapitał podstawowy (akcyjny), kapitał zapasowy, kapitał rezerwowy, kapitał z aktualizacji wyceny, niepodzielony wynik finansowy z lat ubiegłych i wynik okresu bieżącego. Wszystkie kapitały wyceniane są w wartości nominalnej. Wartość akcji własnych pomniejsza kapitał własny.

Kapitał podstawowy (akcyjny) wykazuje się w wysokości określonej w umowie lub statucie i wpisanej w rejestrze sądowym. Zadeklarowane, lecz nie wniesione wkłady kapitałowe ujmuje się jako należne wkłady na poczet kapitału. Kapitał podstawowy reprezentują akcje zwykłe na okaziciela oraz akcje imienne uprzywilejowane.

Kapitał zapasowy tworzony jest w spółce obowiązkowo (ustawowo) i ma służyć na pokrycie ewentualnego braku w kapitale akcyjnym. Zgodnie z Kodeksem Spółek Handlowych spółka musi przeznaczać na kapitał zapasowy co najmniej 8% rocznego zysku netto do momentu gdy kapitał ten nie osiągnie 1/3 kapitału akcyjnego.

Kapitał zapasowy zwiększa się o nadwyżki przy wydaniu akcji powyżej ich wartości nominalnej oraz różnicę z aktualizacji wyceny środków trwałych, które zostały zlikwidowane lub sprzedane. Dodatkowo kapitał zapasowy został zwiększony w 2005 roku z tytułu aktualizacji środków trwałych do wartości godziwej na dzień przejścia na MSSF, jako zysk zatrzymany.

Kapitał z aktualizacji wyceny obejmuje różnice z aktualizacji wyceny środków trwałych, gruntów i prawa wieczystego użytkowania gruntów, oprócz wartości wynikającej z przeszacowania na dzień przejścia na MSSF, którą odniesiono do kapitału zapasowego jako zysk zatrzymany. W przypadku zbycia lub likwidacji składnika majątku odpowiednia część kapitału z aktualizacji wyceny jest przenoszona na kapitał zapasowy. Odpis z tytułu trwałej utraty wartości aktywów trwałych, który uprzednio podlegał aktualizacji wyceny pomniejsza kapitał z aktualizacji do wysokości części kapitału, która dotyczy tego składnika majątku trwałego.

Pozostałe kapitały rezerwowe tworzone są z zysku, o podziale którego decyduje Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy. Kapitały te służą finansowaniu inwestycji i środków obrotowych oraz pokryciu ewentualnych strat. O wykorzystaniu tych kapitałów decyduje WZA.

1.4. Kredyty bankowe, pożyczki i inne zobowiązania finansowe (leasing) wykazuje się według zamortyzowanego kosztu (skorygowanej ceny nabycia) metodą efektywnej stopy procentowej, z zachowaniem zasady istotności. Koszty odsetkowe przypisywane są do odpowiednich okresów i ujmowane w rachunku zysków i strat.

1.5. Krótkoterminowe zobowiązania handlowe ujmuje się według kwot pierwotnie zafakturowanych. Zobowiązania wyrażone w walutach obcych wycenia się według kursu natychmiastowego wykonania (wymiany), będącego kursem zamknięcia na dzień bilansowy. Powstałe w wyniku wyceny różnice kursowe odnosi się do przychodów lub kosztów finansowych w rachunku zysków i strat.

1.6. Rezerwy tworzy się wówczas gdy istnieje:

- obowiązek (prawny lub zwyczajowy) w dniu bilansowym będący wynikiem przeszłych zdarzeń,
- prawdopodobieństwo konieczności wydatkowania środków finansowych,
- możliwość dokonania wiarygodnego wyliczenia szacunkowego.

Zgodnie z przyjętymi zasadami (polityką) rachunkowości Spółka tworzy rezerwy na:

- przejściową różnicę z tytułu podatku dochodowego, spowodowaną odmiennością momentu uznania przychodu za osiągnięty lub kosztu za poniesiony, w myśl prawa bilansowego i przepisów podatkowych,
- świadczenia pracownicze (odprawy emerytalne),
- inne rezerwy na przewidywane lub prawdopodobne straty z operacji gospodarczych, mające znaczny wpływ na kształtowanie się wyniku finansowego, z zachowaniem zasady istotności.

Rezerwa na podatek dochodowy tworzona jest metodą zobowiązań bilansowych w stosunku do wszystkich różnic przejściowych występujących na dzień bilansowy między wartością podatkową aktywów i pasywów a ich wartością bilansową wykazaną w sprawozdaniu finansowym. Rezerwę na podatek odroczony tworzy się w odniesieniu do dodatnich różnic przejściowych, a aktywa z tytułu podatku odroczonego ujmowane są w odniesieniu do ujemnych różnic przejściowych.

W zakresie amortyzacji tworzy się rezerwę (aktywa) na różnice pomiędzy amortyzacją podatkową i bilansową za ostatni okres sprawozdawczy.

Wartość bilansowa składników aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego jest weryfikowana na dzień bilansowy i ulega stosownemu obniżeniu, o ile przestało być prawdopodobne osiągnięcie dochodu do opodatkowania wystarczającego do zrealizowania składnika aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego. Różnica między stanem rezerw i aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego na koniec i na początek okresu sprawozdawczego wpływa na wynik finansowy lub kapitał własny, jeżeli rezerwy i aktywa dotyczą operacji rozliczanych bezpośrednio z kapitałem własnym.

Rezerwa na odprawy emerytalne ustalana jest metodą aktuarialną, a jej wysokość uzależniona jest od dotychczasowego okresu zatrudnienia określającego stopień wypracowania świadczenia, a także od wskaźnika rotacji zatrudnienia, prawdopodobieństwa wypłaty i stopy dyskonta. Rezerwy na świadczenia pracownicze rozliczane są na dzień bilansowy, kończący rok obrotowy.

Rozliczenia międzyokresowe. Spółka dokonuje czynnych rozliczeń międzyokresowych kosztów jeżeli dotyczą one przyszłych okresów sprawozdawczych. Bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów dokonywane są w wysokości prawdopodobnych zobowiązań przypadających na bieżący okres sprawozdawczy.

1.7. Rachunek zysków i strat

a/ przychody ze sprzedaży obejmują wartość godziwą przychodów ze sprzedaży produktów, towarów i usług pomniejszoną o podatek od towarów i usług VAT.

Przychody ujmowane są w dwóch istotnych kategoriach:

- sprzedaż produktów (w tym usług),
- sprzedaż towarów i materiałów.

Przychody są ujmowane w takiej wysokości, w jakiej jest prawdopodobne, że Spółka uzyska korzyści ekonomiczne związane z daną transakcją oraz gdy kwotę przychodów można wycenić w wiarygodny sposób.

b/ koszty sprzedanych produktów i usług, towarów i materiałów obejmują koszty bezpośrednio związane z ich wytworzeniem lub nabyciem.

Koszt własny prezentowany jest w podziale na dwie podstawowe kategorie:

- koszt wytworzenia sprzedanych produktów (w tym usług),
- wartość sprzedanych towarów i materiałów.

Koszty sprzedaży obejmują koszty handlowe oraz koszty reprezentacji i reklamy. Koszty ogólnego zarządu obejmują koszty związane z zarządzaniem jednostką oraz koszty administracji i reprezentacji.

c/ na wynik finansowy wpływają ponadto:

- pozostałe przychody i koszty operacyjne pośrednio związane z działalnością w zakresie m.in. zysków i strat ze zbycia niefinansowych aktywów trwałych, aktualizacji wyceny aktywów niefinansowych, utworzenia i rozwiązania rezerw na przyszłe ryzyko, kar, grzywien i odszkodowań, otrzymania lub przekazania darowizn,
- przychody finansowe z tytułu dywidend (udziałów w zyskach), odsetek, zysków ze zbycia inwestycji, aktualizacji wartości inwestycji, nadwyżki dodatnich różnic kursowych nad ujemnymi,
- koszty finansowe z tytułu odsetek, strat ze zbycia inwestycji, aktualizacji wartości inwestycji, nadwyżki ujemnych różnic kursowych na dodatnimi,
- obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego z tytułu podatku dochodowego.

Salda zrealizowanych różnic kursowych dodatnich i ujemnych rozrachunków, salda z aktualizacji należności i zapasów oraz rozliczenia rezerw na świadczenia pracownicze odnoszone są w rachunku zysków i strat do kosztu wytworzenia sprzedanych produktów lub wartości sprzedanych towarów i materiałów.

d/ na przychody z tytułu odsetek, naliczanych wg zasady memoriałowej tworzy się odpis (rezerwę) w pełnej wysokości, stosując zasadę ostrożności. W rachunku zysków i strat ujmuje się odsetki otrzymane według zasady kasowej.

e/ koszty operacyjne rozpoznawane są w okresie, którego dotyczą.

Koszty finansowania zewnętrznego bezpośrednio związanego z nabyciem lub wytworzeniem składników majątku wymagających dłuższego okresu czasu, aby mogły być zdane do użytkowania lub odsprzedaży, są doliczane do kosztów wytworzenia takich środków trwałych, aż do momentu oddania tych środków trwałych do użytkowania. Wszelkie pozostałe koszty finansowania zewnętrznego są odnoszone bezpośrednio w rachunek zysków i strat w okresie, w którym zostały poniesione. (MSR 23).

f/ podatek dochodowy wykazywany w rachunku zysków i strat obejmuje część bieżącą i część odroczoną. Podatek bieżący stanowi zobowiązanie podatkowe z tytułu opodatkowania dochodu za dany rok obrotowy, ustalone przy zastosowaniu stawek podatkowych obowiązujących na dzień bilansowy oraz korekty podatku dotyczącego lat ubiegłych. Podatek odroczony omówiony został w pkt. 1.6 .

g/ w Spółce przyjęto zasadę grupowania kosztów w układzie rodzajowym na kontach zespołu 4 oraz rozliczania ich wg typów działalności na kontach zespołu 5. Spółka stosuje i przedstawia w sprawozdaniu wariant kalkulacyjny rachunku zysków i strat.

1.8. Leasing.

Środki trwale używane na podstawie umów leasingu finansowego, które przenoszą na Spółkę zasadniczo wszystkie korzyści i ryzyka związane z posiadaniem aktywów, są wykazywane w bilansie wg modelu kosztu tak jak wszystkie składniki rzeczowego majątku trwałego. Opłaty leasingowe rozdzielane są pomiędzy koszty finansowe i zmniejszenie niespłaconego salda zobowiązania. Koszty finansowe księgowane są bezpośrednio w rachunek zysków i strat. Środki trwale używane na podstawie leasingu finansowego są amortyzowane przez okres ich użytkowania. Umowy leasingu, przy których całe ryzyko i korzyści ponosi leasingodawca, są klasyfikowane jako umowy leasingu operacyjnego. Koszty opłat leasingowych są odnoszone liniowo w ciężar rachunku zysków i strat w okresie obowiązywania umowy.

1.9. Ujemna wartość firmy.

Zgodnie z MSSF Nr 3, ujemna wartość firmy w momencie jej powstania jest jednorazowo odpisywana w przychody. Ujemna wartość firmy, która powstała przed dniem przejścia na MSSF, została usunięta z bilansu i odpisana w całości w niepodzielony wynik z lat poprzednich, zwiększając tym samym kapitał własny. Ujemna wartość firmy powstała po dniu 1.01.2004 r. odnoszona jest bezpośrednio do rachunku zysków i strat (zwiększenie wyniku finansowego).

1.10. Profesjonalny osąd, szacunki i założenia.

Sporządzenie sprawozdania finansowego zgodnie z MSSF wymaga od zarządu profesjonalnych osądów, szacunków i założeń, które mają wpływ na przyjęte zasady oraz prezentowane wartości aktywów, pasywów, przychodów oraz kosztów. Szacunki oraz związane z nimi założenia opierają się na doświadczeniu historycznym oraz innych czynnikach, które są uznawane za racjonalne w danych okolicznościach, a ich wyniki dają podstawę profesjonalnego osądu, co do wartości bilansowej aktywów i zobowiązań, która nie wynika bezpośrednio z innych źródeł. Faktyczna wartość może różnić się od wartości szacunkowej. Szacunki i związane z nimi założenia podlegają bieżącej weryfikacji. Zmiana szacunków księgowych jest rozpoznawana w okresie, w którym została dokonana.

Główne założenia i szacunki w procesie stosowania zasad (polityki) rachunkowości dotyczące wielkości bilansowych to:

- a/ odpisy aktualizujące wartość należności,
- b/ odpisy aktualizujące wartość zapasów,
- c/ rezerwy na odpisy emerytalne,
- d/ aktywa i rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego,
- e/ okresy amortyzacji środków trwałych.

Wg naszej wiedzy nie istnieje znaczące ryzyko wystąpienia korekt wartości bilansowych aktywów i zobowiązań w trakcie kolejnego roku obrotowego, w związku z dokonanymi szacunkami.

III. Zmiany stosowanych zasad (polityki) rachunkowości

1. W okresie sprawozdawczym nie dokonano zmian stosowanych zasad (polityki rachunkowości), które w istotny sposób wpłynęłyby na sytuację majątkową i finansową oraz wynik działalności Spółki.

2.1 Zmiany w Międzynarodowych Standardach Rachunkowości w roku 2012:

Rok 2012 nie przyniósł wielu nowych obowiązków spółkom sporządzającym sprawozdania zgodnie z zasadami międzynarodowymi. Praktycznie w roku 2012 Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości wprowadziła tylko trzy poprawki.

Zmiana MSSF 7 „Instrumenty finansowe”- „Ujawnienia – Przeniesienie aktywów finansowych”

Rada zwiększyła wymogi dotyczące ujawniania informacji na temat przeniesienia aktywów finansowych. Dotyczy to przeniesień, które:

- a) skutkują usunięciem aktywów z bilansu w przypadku, gdy jednostka nadal utrzymuje zaangażowanie w przeniesionych aktywach oraz
- b) nie powodują usunięcia aktywów z bilansu, ale skutkują powstaniem odpowiadającego im zobowiązania.

Dodatkowe obowiązki informacyjne mają zwiększyć przejrzystość informacji o transakcjach przeniesienia aktywów finansowych, szczególnie w przypadku sekurytyzacji. Użytkownicy sprawozdań finansowych uzyskują wiedzę o powiązaniu przeniesionych aktywów z powstającymi zobowiązaniami oraz o ryzykach związanych z utrzymaniem zaangażowania w usuniętych aktywach.

Zmiany obowiązują począwszy od sprawozdań za okresy rozpoczynające się 1 lipca 2011 roku lub później. Dla spółek, dla których rok sprawozdawczy zgodny jest z rokiem kalendarzowym, oznacza to konieczność stosowania nowych regulacji do sprawozdania za 2012 rok.

Zmiana MSSF 1 „Zastosowanie MSSF po raz pierwszy” – „Głęboka hiperinflacja i usunięcie sztywnych dat”

Rada MSR wprowadza do MSSF1 dwie zmiany:

- a) do tej pory MSSF 1 uzależniał możliwość skorzystania z niektórych zwolnień i wyłączeń od tego, czy transakcja nastąpiła przed, czy po 1 stycznia 2004 roku; proponowana zmiana polega na zastąpieniu tej daty dniem przejścia na MSSF,
- b) wprowadzono zasady postępowania w przypadku, gdy jednostka działała w okresie bardzo wysokiej hiperinflacji, kiedy nie były osiągalne wskaźniki wzrostu cen oraz nie istniała stabilna waluta obca.

Międzynarodowy standard Sprawozdawczości Finansowej nr 1 dotyczy wyłącznie spółek, które rozpoczynają korzystanie z MSSF. Powyższe zmiany nie dotyczą zatem jednostek, które sporządzają już sprawozdania według zasad międzynarodowych.

Zmiany obowiązują począwszy od sprawozdań za okresy rozpoczynające się 1 lipca 2011 roku lub później, a więc spółki, których rok obrotowy jest zgodny z kalendarzowym, stosują poprawiony MSSF 1 od 2012 roku.

Zmiana MSR 12 „Podatek dochodowy” – „Podatek odroczony: odzyskanie wartości aktywów”

Zmieniony standard reguluje, w jaki sposób należy kalkulować podatek odroczony w przypadkach, gdy prawo podatkowe inaczej traktuje odzyskanie wartości nieruchomości inwestycyjnej poprzez jej wykorzystanie (czynsze) i poprzez zbycie, a jednostka nie ma planów co do jej wykorzystania. Należy w takiej sytuacji założyć, że nieruchomość zostanie sprzedana. Jeśli nieruchomość jest elementem modelu biznesowego, w ramach którego korzyści z nieruchomości uzyskiwane są w dłuższym okresie, a nie poprzez ich zbycie, powyższe założenie się uchyla i do kalkulacji podatku odroczonego przyjmuje wykorzystanie nieruchomości inne niż skutek sprzedaży.

Zmiana MSR 12 powoduje wycofanie interpretacji SKI 12, ponieważ jej regulacje zostały włączone do standardu.

Zmiana obowiązuje dla sprawozdań finansowych za okresy rozpoczynające się 1 stycznia

W/w zmiany do standardów, nie miały istotnego wpływu na dotychczas stosowaną politykę rachunkowości spółki Stalprodukt.

2.2 Zmiany w Standardach wchodzące w życie od 2013 r.:

Na 2013 rok Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości przygotowała szereg zmian i nowych standardów, które mogą spowodować konieczność wprowadzenia korekt w sprawozdaniach finansowych:

- a) Zmiana MSR 1 „Prezentacja sprawozdań finansowych” – „Prezentacja elementów innych dochodów całkowitych” (Presentation of Items of Other Comprehensive Income)

Rada zmieniła wymóg prezentacji innych dochodów całkowitych. Według poprawionego MSR 1 elementy innych dochodów całkowitych należy grupować w dwa zbiory:

- elementy, które w późniejszym terminie zostaną przeklasyfikowane do wyniku finansowego (np. skutki wyceny instrumentów zabezpieczających) i
- elementy, które nie będą podlegały przeklasyfikowaniu do wyniku (np. wycena środków trwałych do wartości godziwej, która ujmowana jest następnie w zyskach zatrzymanych z pominięciem wyniku).

Zmiany obowiązują począwszy od sprawozdań za okresy rozpoczynające się 1 lipca 2012 roku lub później, ale zezwolono na zastosowanie ich wcześniej. Spółki, których rok obrotowy zgodny jest z kalendarzowym, mają obowiązek zastosowania zmiany dopiero do sprawozdań finansowych za rok 2013. Zmiany zostały zaakceptowane przez Unię Europejską.

- b) MSSF 10 „Skonsolidowane sprawozdania finansowe” (Consolidated Financial Statements), MSSF 11 „Wspólne umowy” (Joint Arrangements), MSR 27 „Jednostkowe

sprawozdania finansowe” (Separate Financial Statements), MSR 28 „Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych i wspólnych przedsięwzięciach” (Investments in Associates and Joint Ventures)

Rada opublikowała nowe standardy i zmieniła dotychczasowe dokumenty regulujące kwestie związane z konsolidacją. Zmiany te są po części konsekwencją ostatniego kryzysu finansowego i pojawiających się głosów krytycznych wobec wymogów dotychczasowych przepisów. Komentatorzy zwracali uwagę, że dotychczasowe regulacje nie gwarantowały odzwierciedlenia w skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych pełnego narażenia na ryzyko, które wiąże się z zastosowaniem, szczególnie przez banki, jednostek specjalnego przeznaczenia, sekurytyzacji i innych tego typu konstrukcji. Poprzez wdrożenie nowych standardów ujednoliconą została definicja kontroli dla wszystkich typów jednostek, w które zainwestował podmiot sporządzający sprawozdanie finansowe. Rada oczekuje, że dzięki temu trudniej będzie uniknąć obowiązku konsolidacji poprzez transfer części aktywów do jednostek specjalnego przeznaczenia.

Nowy MSSF 10 zastępuje większą część dotychczasowego MSR 27. Standard zawiera nową definicję kontroli (trzy warunki kontroli: wpływ, narażenie/prawo do zmiennych wpływów z inwestycji, zdolność do wywierania wpływu na kwotę tych wpływów). Dla większości standardowych grup kapitałowych nie oznacza ona zmian w konsolidacji. Zmiany dotyczą głównie jednostek, dla których wg dotychczasowych regulacji obowiązek konsolidacji nie był jednoznaczny.

MSSF 11 zastąpi dotychczasowy MSR 31. Podstawową zmianą jest likwidacja możliwości rozliczania inwestycji we wspólne przedsięwzięcia za pomocą konsolidacji proporcjonalnej.

Z chwilą wejścia w życie nowego MSSF 11 jedynym dozwolonym sposobem będzie rozliczanie inwestycji metodą praw własności.

Zmiany w MSR 27 i MSR 28 są konsekwencją wprowadzenia MSSF 10 i MSSF 11.

Zmiany MSR 27 i 28 oraz nowe standardy będą obowiązywać dla sprawozdań finansowych za okresy rozpoczynające się 1 stycznia 2013 roku lub później. Unia Europejska nie zaakceptowała jeszcze tych standardów do stosowania. Przewiduje się, że standardy będą obowiązkowo stosowane w UE począwszy od 2014 roku, jednak ich wcześniejsze stosowanie będzie dozwolone od 2013 roku.

c) MSSF 12 „Informacje o udziałach w innych jednostkach” (Disclosure of Interests in Other Entities)

Nowy MSSF 12 ustanawia wymogi dotyczące ujawniania informacji na temat konsolidowanych i niekonsolidowanych jednostek, w których podmiot sporządzający sprawozdanie posiada znaczące zaangażowanie. Pozwoli to inwestorom na ocenę ryzyka, na które narażony jest podmiot tworzący jednostki specjalnego przeznaczenia i inne podobne struktury.

Zmiana będzie obowiązywała dla sprawozdań finansowych za okresy rozpoczynające się 1 stycznia 2013 roku lub później. Unia Europejska nie zaakceptowała jeszcze tego standardu do stosowania. Przewiduje się, że standard będzie obowiązywał w UE począwszy od 2014 roku, jednak jego wcześniejsze stosowanie będzie dopuszczone od 2013 roku.

d) MSSF 13 „Wycena do wartości godziwej” (Fair Value Measurement)

Nowy standard ujednolici pojęcie wartości godziwej we wszystkich MSSF i MSR i wprowadza wspólne wskazówki i zasady, które do tej pory były rozproszone w różnych standardach. Oprócz tego standard zawiera wymogi dotyczące ujawnień o wycenie do wartości godziwej. W wyniku wprowadzenia MSSF 13 odpowiednio skorygowano standardy, które dopuszczały wycenę aktywów lub pasywów w wartości godziwej. Zmiana będzie obowiązywała dla sprawozdań finansowych za okresy rozpoczynające się 1 stycznia 2013 roku lub później. Nowy standard nie został jeszcze zaakceptowany przez UE.

e) Zmiana MSR 19 „Świadczenia pracownicze”

Rada MSR wprowadziła do MSR 19 szereg zmian, z których największa dotyczy programów określonych świadczeń. Zlikwidowano metodę „korytarzową”, która pozwalała na odroczenie zysków lub strat oraz wprowadzono wymóg prezentacji skutków wyceny aktywów i zobowiązań w pozostałych dochodach całkowitych.

Zmiany będą obowiązywały dla sprawozdań finansowych za okresy rozpoczynające się 1 stycznia 2013 roku lub później i zostały zaakceptowane przez UE.

f) KIMSF 20 „Koszty odkrywania warstw w kopalniach odkrywkowych” (Stripping Costs in the Production Phase of a Surface Mine)

Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej opublikował interpretację nr 20, która dotyczy podejścia księgowego do kosztów ponoszonych w kopalniach odkrywkowych w celu uzyskania dostępu do coraz głębszych pokładów rudy. Zgodnie z interpretacją koszty te należy aktywować w podziale na zapas (w części przypadającej na wydobytą przy okazji rudę) i aktywa trwałe (w części przypadającej na uzyskanie dostępu do głębszych pokładów).

Interpretacja obowiązuje począwszy od okresów rocznych, które rozpoczynają się 1 stycznia 2013 roku lub później, jednak nie została jeszcze zaakceptowana przez Unię Europejską.

g) Zmiana MSSF 1 „Zastosowanie MSSF po raz pierwszy”

Zmiana do MSSF 1 zezwala jednostkom stosującym MSSF po raz pierwszy na ujęcie istniejących na dzień przejścia pożyczek otrzymanych od państwa na preferencyjnych warunkach według jednej z dwóch wybranych przez jednostkę metod:

- według wartości wynikającej ze stosowanych do tej pory zasad rachunkowości lub
- według wartości wynikającej z retrospektywnego zastosowania odpowiednich standardów, które wymagają szczególnego ujęcia pomocy rządowej w sprawozdaniu finansowym (MSR 20 oraz MSSF 9 lub MSR 39) – pod warunkiem, że istniały informacje umożliwiające odpowiednią wycenę na dzień ujęcia pożyczki.

Zmiany będą obowiązywały dla sprawozdań finansowych za okresy rozpoczynające się 1 stycznia 2013 roku lub później, jednak nie zostały jeszcze zaakceptowane przez UE.

h) Zmiany do MSSF 1, MSR 1, MSR 16, MSR 32 i MSR 34 wprowadzone w ramach corocznych zmian do standardów:

- MSSF 1: uregulowano postępowanie w przypadku, gdyby spółka stosowała MSSF, następnie przeszła na inne zasady rachunkowości, a potem ponownie na MSSF. Zgodnie ze zmianą ponowne przejście na MSSF może odbyć się albo na podstawie MSSF 1 albo MSR 8.
- MSSF 1: zgodnie ze zmianą przy przejściu na MSSF spółka może przyjąć na dzień przejścia na MSSF wartość aktywowanych kosztów finansowania zewnętrznego ustaloną zgodnie z wcześniej stosowaną polityką rachunkowości. Po tym dniu należy stosować MSR 23.
- MSR 1: zmiana polega na rezygnacji z wymogu zamieszczania not do trzeciego bilansu, który prezentowany jest w sprawozdaniu w przypadku zmian zasad rachunkowości lub prezentacji.
- MSR 1: uszczegółowiono, że jednostka może prezentować dodatkowe okresy lub dni (ponad te wymagane przez standard) w sprawozdaniu finansowym, ale nie musi prezentować ich wtedy do wszystkich elementów sprawozdania (na przykład może zaprezentować tylko dodatkowy bilans bez dodatkowego sprawozdania z całkowitych dochodów), musi jednak w informacji dodatkowej zaprezentować noty do tego dodatkowego okresu lub dnia.
- MSR 16: usunięto niespójność, która powodowała, że część odbiorców MSR 16 uważała, że części zamienne należy klasyfikować jako zapasy. Zgodnie z poprawionym standardem należy je ujmować jako środki trwałe lub zapasy zgodnie z ogólnymi kryteriami określonymi dla aktywów w MSR 16.
- MSR 32: uszczegółowienie, że skutki podatkowe wypłat dla właścicieli i kosztów transakcji kapitałowych powinny być ujmowane zgodnie z MSR 12.
- MSR 34: spójność wymogów ujawniania informacji na temat aktywów i zobowiązań segmentów z MSSF 8.

Zmiany będą obowiązywały dla sprawozdań finansowych za okresy rozpoczynające się 1 stycznia 2013 roku lub później, jednak nie zostały jeszcze zaakceptowane przez UE.

i) Zmiana MSSF 7 „Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji”

Zmiany w standardzie przewidują konieczność ujawniania informacji na temat aktywów finansowych i zobowiązań finansowych wykazywanych w sprawozdaniu z sytuacji finansowej w kwotach netto. Spółki zobowiązane są ujawnić w informacji dodatkowej kwoty netto i brutto aktywów i zobowiązań, które podlegają kompensacie. Zmiany będą obowiązywały dla sprawozdań finansowych za okresy rozpoczynające się 1 stycznia 2013 roku lub później, jednak nie zostały jeszcze zaakceptowane przez UE.

Zarząd nie przewiduje, aby wprowadzenie powyższych standardów oraz interpretacji miało istotny wpływ na stosowane przez Spółkę zasady (politykę) rachunkowości, sytuację finansową i wynik finansowy, ale mogą one wymagać zamieszczenia w sprawozdaniu finansowym dodatkowych lub zmienionych ujawnień.

3. W sprawozdaniu finansowym za rok 2012, w stosunku do wcześniej opublikowanych danych w raporcie kwartalnym za IV kwartał 2012 r. wystąpiła różnica 40 000 tys. zł zwiększająca aktywa trwałe bilansu w poz. Inwestycje długoterminowe oraz pasywa w poz. Zobowiązania długoterminowe. Różnica nastąpiła w związku ze zwiększeniem ceny nabycia akcji ZGH „Bolesław” o kwotę zobowiązania inwestycyjnego do podwyższenia kapitału zakładowego nabywanej spółki o kwotę 40 000 tys. zł, zgodnie z umową sprzedaży zawartą pomiędzy Skarbem Państwa a spółką Stalprodukt.
4. W okresie sprawozdawczym nie było potrzeby dokonywania korekt błędów podstawowych, które miałyby wpływ na sytuację majątkową i finansową, płynność oraz wynik finansowy i rentowność Spółki.

IV. Segmenty działalności

Zgodnie z MSSF 8 **segment operacyjny** to część składowa jednostki:

- która organizuje działalność gospodarczą, w związku z którą można uzyskiwać przychody i ponosić koszty,
- której wyniki podlegają regularnym przeglądom i ocenie przez główny organ odpowiedzialny za podejmowanie decyzji operacyjnych w jednostce oraz wykorzystujący te wyniki przy decydowaniu o alokacji zasobów do segmentów,
- w przypadku której są dostępne oddzielne informacje finansowe.

MSSF 8 wymaga ujawnienia danych dotyczących segmentów operacyjnych opartych na raportach wewnętrznych stosowanych w rachunkowości zarządczej.

Stosując podejście zarządcze do sprawozdawczości dotyczącej segmentów działalności w Stalprodukcie wyróżnia się dwa segmenty operacyjne:

- Segment Blach Elektrotechnicznych DB,
- Segment Profili DP.

Dla tych segmentów dostępne są oddzielne informacje finansowe, sporządzane dla jednostki dominującej, które Zarząd spółki wykorzystuje do oceny wyników segmentów zarówno dla celów systemu premiowania opartego na wypracowanej marży pokrycia, jak i alokacji zasobów do danego segmentu. Dla potrzeb skonsolidowanego sprawozdania finansowego dane te podlegają przekształceniu w zakresie segmentu profili.

Segment profili obejmuje następujące wyroby: kształtowniki gięte na zimno, ochronne bariery drogowe oraz blachy i taśmy cięte zimno i gorąco walcowane.

Segment blach elektrotechnicznych obejmuje blachy transformatorowe oraz rdzenie toroidalne.

W sprawozdawczości skonsolidowanej dotyczącej Grupy Kapitałowej Stalprodukt, wyróżnia się dodatkowo **Segment towarów**, który dotyczy towarów handlowych dystrybuowanych przez ogólnopolską sieć sprzedaży zarządzaną przez spółkę Stalprodukt-Centrostal oraz spółkę Stalprodukt-Warszawa. W sprawozdaniu jednostkowym natomiast towary wykazywane są, jako niespełniające ilościowego kryterium wyznaczania segmentów, wraz z pozostałymi usługami w „pozostałej działalności” dla zbilansowania wyników Spółki.

Przychody segmentu dotyczą wyłącznie sprzedaży klientom zewnętrznym. Przychody innym segmentom podlegają w sprawozdaniu skonsolidowanym wyłączeniu.

Informacje dodatkowe i objaśniające

Koszty segmentu obejmują koszty własne sprzedaży łącznie z kosztami sprzedaży, które wynikają z działalności operacyjnej segmentu. Koszty segmentu nie obejmują pozostałych kosztów operacyjnych, których nie można bezpośrednio przyporządkować (przypisać) do segmentu, kosztów ogólnozakładowych, kosztów finansowych i obciążeń z tytułu podatku dochodowego.

Wynik segmentu (zysk/strata segmentu) jest różnicą pomiędzy przychodami segmentu a kosztami segmentu.

Aktywa (pasywa) segmentu stanowią aktywa operacyjne (pasywa operacyjne) wykorzystywane przez segment (powstałe) w działalności operacyjnej, które dają się bezpośrednio przyporządkować do danego segmentu (wartości niematerialne i prawne, rzeczowe aktywa trwałe, zapasy, należności od odbiorców, zobowiązania wobec dostawców) lub przypisać do tego segmentu w oparciu o rozsądne podstawy, np. udział segmentu w wielkości sprzedaży, zysku (pozostałe aktywa i pasywa).

Do sprawozdawczości wg segmentów stosuje się te same zasady rachunkowości w tym metody wyceny, które zaprezentowano w pkt. II niniejszej Informacji, z uwzględnieniem powyższych ustaleń.

Wymagane informacje dotyczące segmentów operacyjnych za rok 2011 i okres porównywalny zostały oszacowane i przedstawione w poniższych tabelach (w tys. zł):

Informacja o segmentach operacyjnych za rok 2011 w tys. zł

Wyszczególnienie	Segment blach elektrotechnicz- nych	Segment profilu	Pozostała działalność	Ogółem wartość bilansowa
Przychody segmentu	666 601	1 037 496	83 445	1 787 542
Koszty segmentu	528 571	986 355	78 466	1 593 392
Wynik segmentu	138 030	51 141	4 979	194 150
Pozostałe przychody operac. i finans. nie przyporz. segment.				6 788
Pozost.koszty ogólne, operacyj. i finans. nie przyp. segment.				49 385
Zysk brutto				151 553
Podatek dochodowy				29 102
Zysk netto				122 451
Aktywa segmentu	725 541	808 234	93 174	1 626 949
Aktywa nie przyp. segment.				87 747
Aktywa ogółem				1 714 696
Zobowiązania ogółem	63 684	185 787	8 586	258 057
Nakłady inwestycyjne	21 649	9 869	24 662	56 180
Amortyzacja	20 571	18 151	2 604	41 326

Informacja o segmentach operacyjnych za rok 2012 w tys. zł

Wyszczególnienie	Segment blach elektrotechnicznych	Segment profili	Pozostała działalność	Ogółem wartość bilansowa
Przychody segmentu	544 983	1 026 523	74 826	1 646 332
Koszty segmentu	459 782	983 308	78 502	1 521 592
Wynik segmentu	85 201	43 215	-3 676	124 740
Pozostałe przychody operac. i finans. nie przyporz. segment.				10 330
Pozost.koszty ogólne, operacyj. i finans. nie przyp. segment.				51 698
Zysk brutto				83 372
Podatek dochodowy				15 587
Zysk netto				67 785
Aktywa segmentu	706 898	775 844	134 174	1 616 916
Aktywa nie przyp. segment.				346 630
Aktywa ogółem				1 963 546
Zobowiązania ogółem	108 532	262 652	29 775	440 959
Nakłady inwestycyjne	68 393	7 978	14 347	90 718
Amortyzacja	21 410	19 742	3 588	44 740

V. Instrumenty finansowe i ocena zarządzania ryzykiem

1. Charakterystyka instrumentów finansowych i zasady ich wyceny

Instrument finansowy to każda umowa, która powoduje powstanie aktywa finansowego w jednym podmiocie i zobowiązania finansowego lub instrumentu kapitałowego w drugim.

Do głównych instrumentów finansowych, z których korzysta Spółka należą: kredyty bankowe i lokaty krótkoterminowe. Głównym celem tych instrumentów jest pozyskanie środków finansowych na działalność.

Spółka posiada też inne instrumenty finansowe, takie jak: środki pieniężne, należności i zobowiązania z tytułu dostaw i usług, które powstają bezpośrednio w toku prowadzonej przez nią działalności.

Ponadto Emitent posiada udziały w innych podmiotach, stanowiące inwestycje długoterminowe.

Instrumenty finansowe w momencie wprowadzenia do ksiąg rachunkowych są wyceniane wg kosztu (ceny nabycia), stanowiącego wartość godziwą uiszczonej zapłaty. Koszty transakcji ujmowane są w wartości początkowej instrumentów finansowych.

Po początkowym ujęciu, uwzględniając kryterium ceny nabycia, instrumenty finansowe są zaliczane do jednej z czterech kategorii i wyceniane w następujący sposób:

- instrumenty finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy. Dotyczy to instrumentów finansowych nabytych w celu generowania zysku dzięki krótkoterminowym wahaniom ceny,
- instrumenty finansowe utrzymywane do terminu wymagalności to inwestycje o określonych lub możliwych do określenia płatnościach oraz ustalonym terminie wymagalności, które spółka zamierza i ma możliwość utrzymać w posiadaniu do tego

czasu. Są one wyceniane wg zamortyzowanego kosztu, z zastosowaniem metody efektywnej stopy procentowej,

- pożyczki i należności – są wyceniane wg zamortyzowanego kosztu z zastosowaniem efektywnej stopy procentowej, a zyski lub straty są ujmowane w rachunku zysków i strat. Należności o krótkim terminie wymagalności, dla których nie określono stopy procentowej wyceniane są w kwocie wymaganej zapłaty,
- instrumenty finansowe dostępne do sprzedaży (wszystkie pozostałe aktywa finansowe) – są wyceniane według wartości godziwej, a zyski/straty z tytułu aktualizacji wyceny są ujmowane w kapitale z aktualizacji wyceny do momentu sprzedaży inwestycji lub obniżenia się jej wartości. W tym momencie łączny zysk lub strata z tytułu aktualizacji wyceny jest odnoszony na rachunek zysków i strat.

Wartość godziwa instrumentów finansowych stanowiących przedmiot obrotu na aktualnym rynku ustalana jest w odniesieniu do cen notowanych na tym rynku na dzień bilansowy. W przypadku, gdy brak jest notowanej ceny rynkowej, wartość godziwa jest szacowana na podstawie technik wyceny.

Zobowiązania finansowe nie będące instrumentami finansowymi wycenianymi w wartości godziwej przez wynik finansowy, są wyceniane według zamortyzowanego kosztu przy użyciu metody efektywnej stopy procentowej.

Instrument finansowy zostaje usunięty z bilansu, gdy Spółka traci kontrolę nad prawami umownymi składającymi się na dany instrument finansowy; zazwyczaj ma to miejsce w przypadku sprzedaży instrumentu lub gdy wszystkie przepływy środków pieniężnych przypisane danemu instrumentowi przechodzą na niezależną stronę trzecią.

Na każdy dzień bilansowy Spółka ocenia, czy istnieją obiektywne przesłanki utraty wartości składnika aktywów finansowych lub grupy aktywów finansowych. Do takich przesłanek należą między innymi: poważne problemy finansowe dłużnika, zanik aktywnego rynku dla danego instrumentu finansowego, niekorzystne zmiany w środowisku ekonomicznym, prawnym i rynkowym wystawcy instrumentu finansowego, utrzymywanie się znacznego spadku wartości godziwej instrumentu. Gdy takie przesłanki istnieją należy dokonać oszacowania utraty wartości i dokonać odpisu aktualizującego.

Pochodne instrumenty finansowe są ujmowane pierwotnie w księgach według ceny nabycia, a następnie wyceniane są według wartości godziwej. Zmiany wartości godziwej pochodnych instrumentów finansowych ujmowane są natychmiast w rachunku zysków i strat. Instrumenty pochodne prezentowane są w bilansie jako aktywa lub zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu.

Wartość godziwa instrumentów pochodnych, którymi obrót odbywa się na rynkach regulowanych oraz papierów wartościowych dostępnych do sprzedaży ustalana jest na podstawie notowanych cen rynkowych na dzień bilansowy.

Do oszacowania wartości godziwej instrumentów pochodnych, których ceny nie są notowane na rynkach regulowanych oraz pozostałych instrumentów finansowych, spółka stosuje różne metody i założenia, które bazują na warunkach rynkowych występujących na każdy moment bilansowy.

Zazwyczaj stosowane są notowania rynkowe lub notowania dealerów dla określonych lub podobnych instrumentów. Inne techniki, jak na przykład modele wyceny opcji lub

zdyskontowana wartość przyszłych oszacowanych przepływów pieniężnych, wykorzystywane są do ustalenia wartości godziwej pozostałych instrumentów.

Przyjmuje się, że wartości nominalne aktywów i zobowiązań finansowych o terminie wymagalności krótszym niż jeden rok, odwzorowują ich wartości godziwe, co oznacza, że nie wymagają dyskontowania.

2. Cel i polityka zarządzania ryzykiem oraz metody pomiaru.

Działalności Spółki narażona jest na różne rodzaje ryzyka finansowego – w tym na zmiany rynkowych cen instrumentów dłużnych i kapitałowych, wahań kursów walutowych oraz stóp procentowych. Ogólny program zarządzania ryzykiem finansowym Emitenta koncentruje się na nieprzewidywalności rynków finansowych i stara się minimalizować ich potencjalne negatywne wpływy na wyniki finansowe Spółki. Zarządzanie ryzykiem finansowym w spółce dominującej prowadzone jest przez Dział Zarządzania Finansami i Ryzykiem umiejscowionym w pionie Dyrektora Finansowego. Głównym celem jest minimalizacja negatywnych efektów zmian zewnętrznych na wyniki uzyskiwane przez Spółkę. W zależności od rodzaju ryzyka oraz jego wielkości spółka stosuje odpowiednie instrumenty mające na celu jego rozpoznanie, oszacowanie oraz zabezpieczanie.

Do głównych rodzajów ryzyka związanych z działalnością Spółki należą:

- a/ ryzyko kredytowe,
- b/ ryzyko płynności,
- c/ ryzyko rynkowe, w tym:
 - stopy procentowej,
 - walutowe,
- d/ ryzyko kontraktowe,

Ryzyko kredytowe,

Ryzyko kredytowe w spółce ograniczane jest przez bieżące badanie zdolności kredytowej kontrahentów, poprzez przyjmowanie stosownych zabezpieczeń (gwarancje bankowe, akredytywy, weksle, poręczenia) oraz poprzez stały monitoring należności przeterminowanych. W celu bieżącej kontroli działu handlowe oraz dział finansowy zobowiązane są do stosowania zasad określonych w procedurach: kredytowej oraz windykacyjnej. Procedury te określają sposób doboru kontrahentów, ustalania limitów kredytowych oraz postępowanie w przypadku przeterminowań należności.

Poniższe zestawienie przedstawia wartość przyjętych zabezpieczeń:

Tabela 1 (wartość przyjętych zabezpieczeń)

L.p.	Rodzaj zabezpieczenia	Rodzaj zabezpieczonego ryzyka	2012			2011		
			Kwota	Waluta	tys. PLN	Kwota	Waluta	tys. PLN
1	Gwarancje Bankowe i akredytywy	kredytowe /kontraktowe	1 500 000	PLN	1 500	1 900 000	PLN	1 900
2	Gwarancje Bankowe i akredytywy	kredytowe /kontraktowe	2 565 000	EUR	10 486	6 205 976	EUR	27 411
3	Gwarancje Bankowe i akredytywy	kredytowe /kontraktowe	8 680 182	USD	26 905	2 675 820	USD	9 144
4	Poręczenia	kredytowe /kontraktowe	20 813 631	PLN	20 814	14 914 501	PLN	14 915
5	Poręczenia	kredytowe /kontraktowe	11 420 000	EUR	46 687	7 120 000	EUR	31 448
	Razem				106 392			84 818

Kwota narażona na ryzyko równa się wartości bilansowej salda należności krótkoterminowych powiększonej o wystawione gwarancje oraz udzielone poręczenia, wartość godziwą transakcji na instrumentach pochodnych i skorygowanej o przyjęte zabezpieczenia, a także należności w stosunku do spółek powiązanych. Kwota ta wynosi 174 077 tys. PLN. Należy nadmienić, że średnia wartość wskaźnika należności przeterminowanych (bez spółek zależnych) za 12 miesięcy 2012 (liczonego jako stosunek należności przeterminowanych do całkowitego salda należności z tytułu dostaw, robót i usług) dla Emitenta wynosi 17,1 %, natomiast wg stanu na dzień bilansowy 12,2 %. Wzrost wskaźnika spowodowany jest przede wszystkim pogarszającą się sytuacją finansową u niektórych kontrahentów, trudnościami w pozyskiwaniu przez nich finansowania bankowego oraz efektem nasilenia się zatorów płatniczych.

Tabela 2

Kwota narażona na ryzyko w tys. PLN	2012	2011
1. Wartość bilansowa salda należności	315 594	387 965
2. Wystawione gwarancje i akredytywy	78 510	35 326
3. Wartość godziwa transakcji pochodnych	0	0
4. Przyjęte zabezpieczenia	106 392	84 818
5. Należności w stosunku do jednostek powiązanych	113 635	158 326
Kwota narażona na ryzyko	174 077	180 147

Należy stwierdzić, że większość klientów spółki to klienci, z którymi spółka współpracuje od wielu lat.

W chwili obecnej spółka nie posiada należności restrukturyzowanych, tzn. należności w stosunku do klientów z którymi zawarła porozumienie co do odroczenia płatności.

Mając na uwadze powyższe, jakość kredytową portfela handlowego należy określić jako dobrą. Wiekowanie należności przedstawione zostało w notach objaśniających pozycje bilansu nr 7d - 7e.

Ryzyko płynności,

Zarządzanie ryzykiem płynności sprowadza się do kontroli przepływów finansowych oraz zabezpieczania możliwości finansowania zewnętrznego, w szczególności: ściągłości należności oraz zabezpieczenia w postaci linii kredytowych.

W obecnej dobrej kondycji finansowej spółki, w której występuje zdecydowana przewaga finansowania środkami własnymi, ryzyko płynności nie występuje. Jednakże celem zabezpieczenia, spółka na podstawie podpisanych umów ze współpracującymi bankami, posiada przyznane limity na kredyty obrotowe.

Ryzyko rynkowe,

Mając na uwadze niewysokie zadłużenie Spółki długiem oprocentowanym, wpływ ryzyka stóp procentowych jest nieistotny z punktu widzenia ich zmiany.

Ryzyko walutowe,

Główną walutą w sprzedaży eksportowej bądź w wewnątrzwspólnotowej wymianie towarów jest EUR. W zakresie ryzyka związanego z wahaniami kursu EUR/PLN, Spółka korzysta z zabezpieczeniami naturalnego, bowiem sprzedaż w poszczególnych okresach równoważona jest zakupami wyrażonymi bądź denominowanymi w EUR. Dodatkowo stale badana jest pozycja walutowa. Zdarza się, że w okresie dwu do trzech tygodni jest otwarta (krótka bądź długa), jednakże jej wartość w stosunku do obrotów jest niewielka.

Drugą walutą w której prowadzone są rozrachunki jest USD. Stale jest badana pozycja walutowa, która z uwagi na fakt sporadyczności zakupów w USD, pozostaje przeważnie pozycją otwartą długą.

Ryzyko kontraktowe,

Ryzyko kontraktowe powstaje w sytuacji, gdy zawarto z klientem umowę sprzedaży towaru na określonych warunkach dostawy, co skutkuje powstaniem zobowiązania po stronie Spółki wobec kontrahenta do wydania określonej partii towaru, przy czym aby wykonać to zobowiązanie Spółka musi przystąpić do produkcji przed uzyskaniem pełnej zapłaty. Powstała sytuacja skutkuje ponoszeniem przez Spółkę ryzyka w postaci nieodebrania gotowego towaru przez kontrahenta.

Ryzyko kontraktowe występuje w Spółce w zasadzie wyłącznie w przypadku przyjmowania zamówień na niestandardowe produkty i ocenianie jest przez osobę przyjmującą zamówienie. Ograniczane jest poprzez przyjmowanie stosownych zabezpieczeń (patrz ryzyko kredytowe), bądź poprzez przyjmowanie częściowej, bądź całkowitej przedpłaty na zamówione towary, przed rozpoczęciem produkcji.

Rachunkowość zabezpieczeń,

Ze względu na niewielką wartość wykorzystania instrumentów pochodnych spółka nie prowadzi rachunkowości zabezpieczeń w pełnym zakresie. Wartości bilansowe poszczególnych instrumentów finansowych należy uznać za godziwe, gdyż przeprowadzone ich wyceny wg zamortyzowanego kosztu (skorygowanej ceny nabycia) metodą efektywnej wyceny wykazały nieistotne różnice.

Zarządzanie kapitałem,

Polityka Zarządu zakłada utrzymywanie silnej bazy kapitałowej w celu zachowania zaufania inwestorów, wierzycieli i rynku oraz zdolności do kontynuowania i dalszego rozwoju działalności Spółki z uwzględnieniem realizacji planowanych inwestycji. Zgodnie z tą polityką i procedurami wewnętrznymi Spółka monitoruje wielkość, strukturę i rentowność kapitału własnego ogółem oraz kapitału obrotowego (pracującego) na podstawie obowiązujących w Spółce wskaźników ekonomicznych.

W roku 2012 Spółka prawidłowo zarządzała kapitałem, gdyż wskaźniki związane z płynnością utrzymane zostały na dobrym poziomie. Podstawowe wskaźniki dotyczące struktury kapitału i zarządzania kapitałem obrotowym, określone w planie finansowym osiągnęły wartości oczekiwane, co umożliwiło realizację celów Spółki, jej sprawne i pewne funkcjonowanie oraz pozyskanie środków na dalszy rozwój.

W okresie sprawozdawczym obniżyła się wartość dla akcjonariuszy, której maksymalizacja jest celem strategicznym Stalproduktu. Zysk netto na 1 akcje uległ obniżeniu z 18,40 zł w roku 2011 do 10,19 zł w roku 2012.

Zmiany w kapitale własnym w latach 2011 i 2012 przedstawione zostały w „Zestawieniu zmian w kapitale własnym”, stanowiącym integralną część rocznego sprawozdania finansowego.

W roku 2012 udział kapitału własnego w finansowaniu działalności firmy liczony wskaźnikiem kapitału własnego jako stosunek wartości kapitałów własnych do sumy pasywów nie uległ zmianie i wynosi 0,78.

Umiejętność zarządzania kapitałem obrotowym zwiększa zyskowność i redukuje ryzyko niedoborów gotówki. W tym zakresie należy zwrócić uwagę w szczególności na następujące działania Emitenta:

- Spółka zarządza należnościami poprzez ocenę kondycji klientów, ustalanie limitów kredytowych, zabezpieczeń, monitoring należności i ewentualną windykację, zgodnie z obowiązującymi procedurami. Wynikiem prawidłowego zarządzania ryzykiem w tym zakresie jest utrzymanie należności przeterminowanych na niewysokim poziomie.
- Głównym celem zarządzania zapasami w Spółce jest ocena korzyści i kosztów oraz ich zrównoważenie. Prowadzone są systematyczne działania dotyczące zapewnienia ciągłości i rytmiczności dostaw oraz dywersyfikacji źródeł zaopatrzenia wsadu w celu terminowej realizacji zamówień i utrzymania wielkości zapasów na optymalnym poziomie.
- Spółka utrzymywała środki pieniężne na rachunkach bankowych, lokując je w korzystne i bezpieczne lokaty krótkoterminowe, z uwagi na konieczność finansowania bieżących wydatków, wynikających z działalności operacyjnej jak również planowanych wydatków inwestycyjnych.

O prawidłowym zarządzaniu kapitałem świadczy fakt, że Spółka osiągała zadawalającą płynność finansową w ciągu całego okresu sprawozdawczego oraz terminowo regulowała zobowiązania wobec pracowników, budżetu i dostawców.

VI. Pozostałe informacje i wyjaśnienia

1. W roku 2012 nie zaniechano żadnego rodzaju działalności prowadzonej przez Emitenta.
2. W okresie sprawozdawczym Spółka poniosła nakłady inwestycyjne w wysokości 90 718 tys. zł (na rzeczowe aktywa trwałe 90 677 tys. zł, oraz na wartości niematerialne 41 tys. zł). Nakładów na ochronę środowiska naturalnego nie zanotowano. Planowane

Informacje dodatkowe i objaśniające

nakłady inwestycyjne na rok 2013 wynoszą 99 960 tys. zł. Nakłady inwestycyjne zostaną przeznaczone na sfinansowanie rzeczowych aktywów trwałych.

3. Transakcje pomiędzy spółką Stalprodukt a spółkami zależnymi polegają na ciągłym wzajemnym świadczeniu dostaw i usług, niezbędnych do bieżącej działalności. Są to transakcje typowe i rutynowe, zawierane na warunkach rynkowych w ramach grupy kapitałowej i warunkach wynikających z bieżącej działalności operacyjnej. Inne znaczące transakcje z podmiotami powiązanymi, tj. przeniesienie praw i zobowiązań pod tytułem odpłatnym jak i darmowym nie wystąpiły.

4.1 Dane dotyczące spółek powiązanych :

Podmioty uznaje się za powiązane jeśli jeden z podmiotów posiada zdolność kontrolowania drugiego podmiotu lub wywierania znaczącego wpływu na podejmowane przez drugi podmiot decyzje operacyjne lub finansowe. Do uznania danej jednostki za podmiot powiązany Spółka stosuje zasady określone w par. 9 MSR 34.

- a/ stopień udziału Emitenta w zarządzaniu wynosi 51 % w spółce Cynk-Mal S.A., 86,92 % w ZGH „Bolesław” S.A. oraz 100% w pozostałych podmiotach powiązanych.
- b/ wzajemne należności i zobowiązania Emitenta i jednostek powiązanych oraz przychody i koszty z wzajemnych transakcji przedstawione zostały w poniższych tabelach. Zestawienie nie obejmuje ZGH „Bolesław” S.A., gdyż dniem przejęcia akcji spółki jest 31.12.2012 rok.

Dane liczbowe spółek powiązanych 2012 w tys. zł

<u>Wyszczególnienie</u>	wzajemne należności i zobowiązania		przychody i koszty z wzajemnych transakcji	
	należności	zobowiązania	przychody	koszty
Stalprodukt-MB sp. z o.o.	33	2 017	278	6 091
Stalprodukt-Wamech sp. z o.o.	161	2 338	1 368	10 846
Stalprodukt-Centrostal sp. z o.o.	93 198	-	457 290	252
Stalprodukt-Serwis sp. z o.o.	34	4 422	648	15 084
Stalprodukt-Zamość sp. z o.o.	76	247	728	3 059
Stalprodukt-Warszawa sp. z o.o.	5 076	-	17 285	-
Stalprodukt-Ochrona sp. z o.o.	24	270	224	2 750
STP Elbud sp. z o.o.	305	10 383	1 654	44 413
Cynk-Mal S.A.	14 728	-	17 054	1 179

Dane liczbowe spółek powiązanych 2011 w tys. zł

<u>Wyszczególnienie</u>	wzajemne należności i zobowiązania		przychody i koszty z wzajemnych transakcji	
	należności	zobowiązania	przychody	koszty
Stalprodukt-MB sp. z o.o.	43	1 356	515	2 956
Stalprodukt-Wamech sp. z o.o.	121	813	1 126	9 789
Stalprodukt-Centrostal sp. z o.o.	134 913	-	547 624	763
Stalprodukt-Serwis sp. z o.o.	46	995	431	9 489
Stalprodukt-Zamość sp. z o.o.	76	1 001	12 429	3 221
Ocynkownia Stalprodukt- Boleśław sp. z o.o.	-	3 804	2	19 388
Stalprodukt-Warszawa sp. z o.o.	5 262	-	23 387	-
Stalprodukt-Ochrona sp. z o.o.	20	307	202	2 430
STP Elbud sp. z o.o.	205	3 363	1 614	15 128
Cynk-Mal S.A.	17 639	-	22 328	2 415
Stalprodukt-Konstalbud sp. z o.o.	1 666	-	-	-

4. Spółka nie dokonywała w roku sprawozdawczym wspólnych przedsięwzięć z innymi podmiotami.
5. Przeciętne zatrudnienie w grupach zawodowych wyniosło:
 - w roku 2012 zatrudnienie ogółem 1 639 osób w tym: na stanowiskach robotniczych i pokrewnych 1 330, a na stanowiskach nierobotniczych 309 osób,
 - w roku 2011 zatrudnienie ogółem 1655 osób, w tym: na stanowiskach robotniczych i pokrewnych 1 353, a na stanowiskach nierobotniczych 302 osób.
6. Wynagrodzenia łącznie z nagrodami, wypłacone osobom zarządzającym i nadzorującym w spółce wyniosły w roku 2012 – 7 658 tys. zł, a w roku 2011 – 8 624 tys. zł, w tym wynagrodzenie Zarządu odpowiednio: 6 505 i 7 344 tys. zł, a wynagrodzenie Rady Nadzorczej 1 153 i 1 280 tys. zł.
- 6.1 Wynagrodzenia osób zarządzających i nadzorujących Emitenta z tytułu pełnienia funkcji we władzach jednostek podporządkowanych wyniosły w roku 2011 – 616 tys. zł, w tym: osoby zarządzające 554 tys. zł, a osoby nadzorujące 72 tys. zł, natomiast w roku 2012 – 613 tys. zł, w tym osoby zarządzające 536 tys. zł, a osoby nadzorujące 77 tys. zł.
7. Zarówno Stalprodukt S.A. jak i jednostki od niej zależne nie udzielały pożyczek, zaliczek, kredytów, pożyczek, gwarancji i poręczeń członkom Zarządu i Rady Nadzorczej, za wyjątkiem pożyczek z ZFŚS.
8. W okresie sprawozdawczym Emitent przedłużył poręczenia spółce zależnej Cynk-Mal S.A. z siedzibą w Legnicy do kwoty 19 400 tys. zł z tytułu zaciągniętego kredytu w banku PeKaO S.A.

Informacje dodatkowe i objaśniające

Spółka nie posiada na dzień bilansowy zobowiązań warunkowych innych niż w/w poręczenie oraz gwarancje dobrego wykonania, dotyczące produkcji i montażu barier drogowych. Na dzień 31.12.2012 r łączna kwota niewygasłych gwarancji z tego tytułu wynosi 22 684 tys. zł.

9. Nie zanotowano znaczących zdarzeń dotyczących lat ubiegłych ujętych w sprawozdaniu finansowym na dzień 31.12.2012 r., które zniekształciły obraz działalności roku obrotowego 2012.
10. Po dniu 31.12.2012 r., poza informacjami zawartymi w niniejszym raporcie oraz w sprawozdaniu Zarządu, nie wystąpiły inne zdarzenia nie ujęte w sprawozdaniu finansowym za rok 2012 r., które mogłyby w znaczący sposób wpłynąć na sytuację w Spółce i jej przyszłe wyniki finansowe.
11. Nie przedstawia się sprawozdania finansowego i porównywalnych danych finansowych skorygowanych o wskaźnik inflacji, ponieważ skumulowana średnioroczna stopa inflacji z okresu ostatnich trzech lat działalności Spółki nie osiągnęła wartości 100 %.
14. Emitent, jako jednostka dominująca, sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe metodą konsolidacji pełnej i obejmuje nim wszystkie jednostki zależne.
15. Niniejsze sprawozdanie finansowe Stalprodukt S.A. za rok 2012 zostało zatwierdzone przez Zarząd Spółki do publikacji w dniu 29 kwietnia 2013 r.

.....
Antoni Noszkowski
Członek Zarządu – Dyrektor Finansowy

.....
Józef Ryszka
Członek Zarządu – Dyrektor Marketingu

.....
Piotr Janeczek
Prezes Zarządu -Dyrektor Generalny